

Sprawa C-200/23**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

28 marca 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

21 marca 2023 r.

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym:

Agencija po wpiswanijata

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym:

OL

Przedmiot postępowania głównego

Postępowanie główne zostało wszczęte na podstawie skargi kasacyjnej Agencija po wpiswanijata (agencji rejestrowej, zwanej dalej „APW”) na wyrok Administratiwen syd Dobricz (sądu administracyjnego w mieście Dobricz) stwierdzający nieważność pisma wydanego przez dyrektora wykonawczego APW i nakazujący APW zapłatę na rzecz OL odszkodowania w wysokości 500 BGN za szkodę niemajątkową w postaci negatywnych emocji i przeżyć w wyniku tego pisma, które naruszyło jej prawo do usunięcia danych na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2016/679.

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Wykładnia prawa Unii; art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy można uznać, że art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/101/WE nakłada na państwo członkowskie obowiązek zezwolenia na ujawnienie umowy spółki podlegającej rejestracji na podstawie art. 119 Tyrgowski zakon (kodeksu handlowego), która – oprócz nazwisk wspólników obowiązkowo podlegających ujawnieniu na podstawie art. 2 ust. 2 Zakon za tyrgowskija registyr i registyra na juridiczeskite lica s nestopanska cel (ustawy o rejestrze handlowym i rejestrze osób prawnych niemających celu zarobkowego) – zawiera również ich inne dane osobowe? Przy udzielaniu odpowiedzi na to pytanie istotne jest uwzględnienie, że Agencija po wpiswanijata jest instytucją publiczną, przeciwko której, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, można powoływać się na przepisy dyrektywy mające bezpośredni skutek (wyrok z dnia 7 września 2006 r. w sprawie Vassallo, C-180/04, ECLI:EU:C:2006:518, Recueil, s. I-7251, pkt 26 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy możliwe jest stwierdzenie, że w sytuacji stanowiącej przedmiot sporu w postępowaniu głównym przetwarzanie danych osobowych dokonywane przez Agencija po wpiswanijata jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi danych w rozumieniu art. 6 pkt 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2016/679?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytania, czy można uznać za dopuszczalne uregulowanie krajowe takie jak art. 13 ust. 9 Zakon za tyrgowskija registyr i registyra na juridiczeskite lica s nestopanska cel – który stanowi, że w przypadku podania we wniosku lub w załączonych do niego dokumentach danych osobowych niewymaganych przez prawo, uznaje się, że osoby, które je podały, wyraziły zgodę na ich przetwarzanie przez agencję i na ich publiczne udostępnienie – jako wyjaśniające możliwość „dobrowolnego ujawnienia” w rozumieniu art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/101/WE również danych osobowych, niezależnie od motywów 32, 40, 42, 43 i 50 rozporządzenia (UE) 2016/679?
- 4) Czy w wykonaniu obowiązku określonego w art. 3 ust. 7 dyrektywy 2009/101/WE państwa członkowskie mogą podjąć niezbędne środki – aby uniknąć wszelkich niezgodności między tym, co ujawniono zgodnie z ust. 5, a treścią rejestru lub akt, a także aby uwzględnić interesy osób trzecich w zakresie dostępu do podstawowych aktów spółki i innych związanych z nią danych, o których mowa w motywie 3 tej dyrektywy – poprzez przyjęcie ustawodawstwa krajowego przewidującego uregulowania proceduralne (formularze wniosku, przedłożenie odpisu dokumentów, z których usunięto dane osobowe), na podstawie którego osoba fizyczna mogłaby wykonać prawo, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) 2016/679, do żądania od administratora niezwłocznego usunięcia dotyczących jej danych

- osobowych, gdy dane osobowe, o których usunięcie się zwrócono, stanowią część publicznie ujawnionych (opublikowanych) dokumentów, udostępnionych administratorowi w podobnym trybie proceduralnym przez inną osobę, która poprzez tę czynność określiła również cel zainicjowanego przez nią przetwarzania danych?
- 5) Czy w sytuacji stanowiącej podstawę sporu w postępowaniu głównym Agencja po wpiswanijata działa wyłącznie jako administrator danych osobowych, czy też jest również odbiorcą tych danych, gdy cel ich przetwarzania jako część przedłożonych do ujawnienia dokumentów jest określony przez innego administratora?
 - 6) Czy odrębny podpis osoby fizycznej stanowi informację dotyczącą zidentyfikowanej osoby fizycznej, odpowiednio mieści się w pojęciu „danych osobowych” w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679?
 - 7) Czy pojęcie „szkody niemajątkowej” określone w art. 82 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679 należy interpretować w ten sposób, że aby przyjąć, że wystąpiła szkoda niemajątkowa, muszą wystąpić dostrzegalne negatywne skutki i obiektywnie rozpoznawalne naruszenie osobistych interesów, czy też wystarczy w tym celu jedynie krótkotrwała utrata suwerennego prawa osoby, której dane dotyczą, do dysponowania jej danymi osobowymi ze względu na publikację tych danych w Tyrgowskija registryr (rejestrze handlowym) – przy czym nie miało to dostrzegalnych lub niekorzystnych skutków dla osoby, której dane dotyczą?
 - 8) Czy opinię o sygn. nr 01-116(20)/01.02.2021 r. krajowego organu nadzorczego – Komisija za zasztita na licznite danni (komisji ochrony danych osobowych) – wydaną na podstawie art. 58 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2016/679, zgodnie z którą Agencja po wpiswanijata nie ma prawnej możliwości ani uprawnienia, by z urzędu lub na wniosek osoby, której dane dotyczą, ograniczyć przetwarzanie już ujawnionych danych, można uznać za dowód w rozumieniu art. 82 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/679 na to, że Agencja po wpiswanijata nie jest w żaden sposób odpowiedzialna za zdarzenie, co do którego podniesiono, że skutkowało ono wyrządzeniem szkód, jakie miała ponieść osoba fizyczna?

Przepisy i orzecznictwo Unii Europejskiej

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, zwane dalej również „RODO”): motywy 4, 32, 40, 42, 43, 50 i 65 oraz art. 2, 4, 6, 17, 58 i 82;

Dyrektywa 2009/101/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 48 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla zapewnienia ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich: motyw 3 i 4, art. 2 lit. a), art. 3, art. 4 ust. 2.

Przepisy prawa krajowego

Tyrgowski zakon: art. 115 pkt 3, art. 119;

Zakon za tyrgowskija registyr i registryra na juridiczeskite lica s nestopanska cel: art. 2, 3, 6 i 11;

Naredba nr 1 za wodene, sychranjawane i dostyp do tyrgowskija registyr i do registryra na juridiczeskite lica s nestopanska cel (rozporządzenie nr 1 z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie prowadzenia, przechowywania i dostępu do rejestru handlowego i rejestru osób prawnych niemających celu zarobkowego): art. 6.

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i postępowania

- 1 OL jest współniczką w spółce „Prawen Sztit Konsulting” OOD, która w dniu 14 stycznia 2021 r. została wpisana do rejestru handlowego prowadzonego przez Agencija po wpiswanijata. W momencie składania wniosku o rejestrację przedłożono podpisaną przez współników umowę spółki z dnia 30 grudnia 2020 r., zawierającą pełne imię i nazwisko OL, jej unikalny numer identyfikacyjny, numer dowodu osobistego, datę i miejsce wydania oraz jej stały adres. Umowa spółki została zarejestrowana i opublikowana w formie, w jakiej ją przedstawiono.
- 2 W dniu 8 lipca 2021 r. OL złożyła do Agencija po wpiswanijata wniosek o usunięcie jej danych osobowych z umowy spółki, która została ogłoszona przez APW, uściślając, że jeśli przetwarzanie danych odbywało się na podstawie jej zgody, należy uznać, że ją wycofała.
- 3 Brak decyzji APW w przedmiocie tego wniosku został zaskarżony i, prawomocnym wyrokiem, Administratiwen syd Dobricz stwierdził nieważność milczącej odmowy APW usunięcia danych osobowych OL, zwracając APW akta sprawy w celu wydania nowej decyzji.
- 4 Wykonując ów wyrok, a także inny wyrok wydany przez Administratiwen syd Chaskowo (sąd administracyjny w mieście Chaskowo), który ma podobną treść, lecz został wydany w odniesieniu do drugiego współnika – RS, sporządzono pismo o sygn. nr 66-00-758/26.01.2022 r., z którego wynika, że aby wniosek o usunięcie danych osobowych został uwzględniony, należy przedłożyć uwierzytelniony odpis umowy spółki „Prawen Sztit Konsulting” OOD, z której

należy usunąć dane osobowe współników – z wyjątkiem wymaganych prawem danych osobowych.

- 5 W dniu 31 stycznia 2022 r. OL zaskarżyła bezpośrednio przed Administratiwen syd Dobricz pismo APW o sygn. nr 66-00-758/26.01.2022 r., jak również zażądała zasądzenia odszkodowania w wysokości 2000 BGN za szkodę niemajątkową wyrządzoną jej przez APW w wyniku wydania tego pisma, które według OL naruszyło jej prawa wynikające z rozporządzenia 2016/679.
- 6 W dniu 1 lutego 2022 r. – bez otrzymania odpisu umowy spółki z wykreślonymi danymi osobowymi współników – APW dokonała z urzędu wykreślenia jednolitego numeru identyfikacyjnego, numeru dowodu osobistego, daty i miejsca wydania dowodu osobistego oraz stałego adresu OL. Pełne imię i nazwisko oraz podpis OL nie zostały usunięte.
- 7 W wyroku, zaskarżonym obecnie w postępowaniu przed sądem odsyłającym, Administratiwen syd Dobricz stwierdził nieważność zaskarżonego pisma wydanego przez dyrektora wykonawczego APW i nakazał APW zapłatę na rzecz OL odszkodowania w wysokości 500 BGN wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty głównej, naliczanymi od dnia 26 stycznia 2022 r. do dnia ostatecznej zapłaty. Zasądzono odszkodowanie za szkodę niemajątkową w postaci negatywnych emocji i przeżyć wynikających z wydania tego pisma, które naruszyło prawo do usunięcia danych na podstawie art. 17 ust. 1 RODO i skutkowało bezprawnym przetwarzaniem danych osobowych OL zawartych w umowie spółki opublikowanej w rejestrze handlowym.
- 8 Administratiwen syd Dobricz stwierdził, że pismo z dnia 26 stycznia 2022 r. jest niezgodne z prawomocnym wyrokiem sądu, a jego wydanie skutkowało dalszym niezgodnym z prawem przetwarzaniem danych osobowych osoby fizycznej – z naruszeniem jej praw wynikających z art. 17 RODO i art. 2 ust. 2 Zakon za tyrgovskija registyr i registyra na juridiceskite lica s nestopanska cel. Dla celów nałożenia odpowiedzialności na APW na podstawie art. 82 RODO i ustalenia wysokości odszkodowania za szkodę niemajątkową Administratiwen syd wziął pod uwagę okoliczność, że pismo, którym – według jego ustaleń – dokonano naruszenia, wydano w dniu 26 stycznia 2022 r., zaś w dniu 1 lutego 2022 r. APW usunęła jednolity numer identyfikacyjny, numer dowodu osobistego, datę i miejsce wydania dowodu oraz stały adres OL, a jej podpis nadal pozostał nieusunięty. Sąd ten uznał za wykazane, że w tym okresie OL doznała negatywnych przeżyć psychicznych i emocjonalnych, a mianowicie strachu i obawy przed możliwym nadużyciem, a także bezsilności i rozczarowania wynikających z niemożności ochrony jej danych osobowych, i że przeżycia te pozostawały w bezpośrednim związku przyczynowym z pismem z dnia 26 stycznia 2022 r., w którym – pomimo złożenia wniosku o usunięcie danych, braku zgody na dalsze przetwarzanie i prawomocnego wyroku sądu – nie przyjęto niezwłocznych środków w celu usunięcia jej danych osobowych.

- 9 Wyrok ten został zaskarżony przez Agencja po wpiswanijata przed sądem odsyłającym w zakresie, w jakim stwierdzono w nim nieważność wspomnianego pisma i zasądzone odszkodowanie. Na poparcie skargi podniesiono, że pismo to nie jest indywidualnym aktem administracyjnym, lecz ma charakter informacyjny w odniesieniu do ustalonej procedury, w ramach której możliwa jest realizacja żądanego usunięcia danych osobowych. Przedstawiono wyraźne rozważania, zgodnie z którymi APW – oprócz tego, że jest administratorem danych osobowych – jest również odbiorcą danych przekazanych przez wnioskodawców w postępowaniu rejestrowym, zaś złożenie umowy spółki z usuniętymi danymi pozwoliłoby na przetwarzanie danych osobowych osób fizycznych zgodnie z możliwościami ograniczenia dostępu do niektórych z nich. Na poparcie tego rozumowania APW powołuje się na opinię Komisja za zasztita na licznite danni o sygn. nr PNMD-61-116(20)/2021 r. z dnia 1 lutego 2021 r., przesłaną APW w ramach wykonywania uprawnień krajowego organu nadzorczego na podstawie art. 58 ust. 3 lit. b) RODO.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 10 Agencja po wpiswanijata podnosi, że nie doszło do naruszenia prawa, ponieważ do pierwotnego wniosku z dnia 10 stycznia 2021 r. o rejestrację spółki handlowej nie załączono umowy spółki z wykreślonymi danymi osobowymi, w związku z czym wnioskodawca został pouczoney w dniu 12 stycznia 2021 r. o konieczności przedłożenia odpisu umowy spółki z wykreślonymi danymi, których ujawnienie nie jest wymagane. Powyższe wezwania nie zostały wykonane, w związku z czym dokonano rejestracji, zaś umowa spółki została opublikowana w formie, w jakiej ją przedstawiono (czyli z nieusuniętymi danymi osobowymi). Agencja po wpiswanijata stwierdziła, że nie ma możliwości zmiany okoliczności zgłoszonych do rejestracji i opublikowania, a brak złożenia umowy spółki z nieusuniętymi danymi osobowymi nie stanowi podstawy do całkowitej odmowy rejestracji spółki handlowej. Agencja po wpiswanijata jest zdania, że pismo z dnia 26 stycznia 2022 r. wyjaśnia jedynie normatywnie określony tryb usuwania już opublikowanych danych osobowych.
- 11 Agencja po wpiswanijata podnosi, że nie wykazano istnienia szkód wyrządzonych w następstwie wydania pisma z dnia 26 stycznia 2022 r. – opisanych jako „poczucie bezsilności i rozczarowania” z powodu braku możliwości ochrony danych osobowych – i że, gdyby OL rzeczywiście odczuwała niepokój z powodu upublicznienia jej danych osobowych, miała ona możliwość przekazania APW odpisu umowy spółki z usuniętymi danymi osobowymi, aby zapobiec dalszej publikacji – zamiast korzystać z dłuższej drogi dochodzenia roszczeń na drodze sądowej.
- 12 Agencja po wpiswanijata kwestionuje również istnienie związku przyczynowego pomiędzy pismem z dnia 26 stycznia 2022 r. a przeżyciami emocjonalnymi OL.

- 13 OL kwestionuje wszystkie argumenty APW, twierdząc, że APW jest administratorem danych osobowych i niedopuszczalne jest zlecenie innym podmiotom przez APW wykonania jej własnych obowiązków w zakresie usuwania danych osobowych osób fizycznych. OL powołuje się na orzecznictwo, zgodnie z którym opinia wyspecjalizowanego krajowego organu nadzorczego ds. ochrony danych osobowych jest sprzeczna z rozporządzeniem 2016/679, a także szczegółowo argumentuje, że czynności APW w zakresie przetwarzania danych osobowych są sprzeczne z prawem Unii, w związku z czym przesłano powiadomienia nr CHAP(2022)0864/18.02.2022 r. do Komisji Europejskiej i nr 014-00-118/18.05.2022 r. do Ministra na prawosydie (ministra sprawiedliwości).

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia odesłania prejudycjalnego

- 14 Oprócz wspomnianego powyżej wyroku Administratiwen syd Chaskowo, dotyczącego RS, innego współnika w „Prawen Sztit Konsulting” OOD, wydano szereg innych orzeczeń sądów omawiających prawo wynikające z art. 17 ust. 1 RODO w podobnym stanie faktycznym. W wyroku 789/25.01.2023 r. Wyrchowen administratiwen syd (naczelnego sądu administracyjnego) uchyłono wyrok Administratiwen syd Dobricz nr 167/04.05.2022 r. w części, w której nakazano APW zapłatę na rzecz osoby fizycznej odszkodowania w wysokości 500 BGN za wyrządzoną szkodę niemajątkową w postaci negatywnych emocji i przeżyć w wyniku przesłania pisma dyrektora wykonawczego APW, którego treść jest identyczna z treścią pisma z dnia 26 stycznia 2022 r. Wyrchowen administratiwen syd stwierdził, że po wykreśleniu z urzędu danych osobowych osoby fizycznej w umowie spółki i zakończeniu sporu w tym zakresie niedopuszczalne jest odrębne rozpatrywanie roszczenia o odszkodowanie za szkody wynikające z odmowy usunięcia danych.
- 15 Ów wyrok sądu oraz niniejszy spór sądowy poprzedzały liczne inne spory powstałe ze względu na kierowane do APW wnioski osób fizycznych o usunięcie ich danych osobowych opublikowanych w publicznych rejestrach prowadzonych przez APW. W zależności od konkretnie sformułowanych roszczeń i podjętych przez sądy pierwszej instancji czynności procesowych, odpowiednio przyjętych orzeczeń sądów, ukształtowano orzecznictwo sądu najwyższej instancji – Wyrchowen administratiwen syd, które można pogrupować na trzy rodzaje orzeczeń sądowych.
- 16 W pierwszej grupie orzeczeń przyjęto, że do sądu skierowano skargę na pismo o abstrakcyjnej treści mające charakter zawiadamiający, w którym podniesiono, że stanowi ono indywidualny akt administracyjny dyrektora wykonawczego APW, lecz to pismo APW nie ma cech takiego aktu, podlegającego zaskarżeniu w tym trybie, w związku z czym postępowania sądowe wszczęte na podstawie takich skarg są niedopuszczalne.
- 17 Druga grupa obejmuje orzeczenia instancji sądowych w sprawie skarg, w których zaskarżono już odmowę APW usunięcia danych osobowych, w związku z czym

skargi te zostały przyjęte do rozpoznania, lecz ze względów proceduralnych akta spraw zostały zwrócone APW do ponownego rozpoznania. W części tej grupy aktów sądów wyciągnięto wnioski prawne, że przetwarzanie danych osobowych osób fizycznych jest niezgodne z prawem, ponieważ art. 13 ust. 9 Zakon za tyrgovskija registyr i registyra na juridicheskite lica s nestopanska cel wprowadza domniemanie ich zgody, lecz jest to niezgodne z RODO.

- 18 W orzeczeniach należących do trzeciej grupy uchylano natomiast wyroki sądów pierwszej instancji, również ze względów proceduralnych, i przekazywano im sprawy do ponownego rozpoznania ze wskazówkami co do stosowania prawa.
- 19 Tutejszy skład orzekający stwierdza, że niezależnie od formalnego braku sprzecznego orzecznictwa sądu ostatniej instancji, rozpatrującego spory dotyczące stosowania rozporządzenia 2016/679, widoczne jest niejednoznaczne postrzeganie tego orzecznictwa przez strony sporów i sądy w Bułgarii. W uzasadnieniu znacznej części orzeczeń sądów omówiono wywód, że Komisja za zashtita na licznite danni wydała nieprawidłową opinię, w której błędnie wyjaśniła uprawnienia przysługujące APW w związku z kierowanymi do APW wnioskami o usunięcie danych osobowych. Taka sprzeczna interpretacja przepisów RODO, zawarta w opinii krajowego organu nadzorczego oraz w orzeczeniach sądowych wiążących jedynie ich strony, świadczy o trudnościach w wyjaśnieniu rzeczywistej treści mającego zastosowanie prawa Unii. Ryzyka dokonania nieprawidłowej wykładni w ramach licznych spraw toczących się obecnie przed różnymi sądami można uniknąć jedynie poprzez skierowanie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym do TSUE, który wyjaśniłby treść obowiązującego prawa w sposób ogólnie wiążący.
- 20 W orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej znanym sądowni odsyłającemu, a mianowicie w wyrokach: z dnia 9 marca 2017 r., Manni (C-319/15, EU:C:2017:197); z dnia 7 maja 2007 r., Rijkeboer (C-553/07, EU:C:2009:293); z dnia 24 września 2019 r., GC i inni (C-136/17, EU:C:2019:773), nie udzielono odpowiedzi na pytania istotne dla prawidłowego rozstrzygnięcia sporu zainicjowanego skargą kasacyjną Agencja po wpiswanijata. Możliwe jest, że ewentualne orzeczenie TSUE w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez Landgericht Ravensburg (Niemcy) w dniu 8 lipca 2022 r., co do którego toczy się sprawa C-456/22, dostarczy wyjaśnień dotyczących pojęcia „szkody niemajątkowej” w rozumieniu art. 82 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, które mogłoby zostać wykorzystane również w niniejszym sporze, jednakże z uwagi na specyfikę niniejszej sprawy nie jest wykluczone, że oczekiwana odpowiedź TSUE nie będzie wystarczająca dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszego sporu. W opinii rzecznika generalnego T. Čápety wydanej w dniu 6 października 2022 r. w sprawie Norra Stockholm Bygg (C-268/21, EU:C:2022:755, pkt 18, 19 i 22), podkreślono, że administrator danych osobowych określa cele i środki przetwarzania danych osobowych, a także rozważa możliwość pełnienia przez daną osobę różnych ról w odniesieniu do tych samych danych osobowych: administratora danych osobowych, odbiorcy danych osobowych – lub obydwu tych ról, w zależności od celu przetwarzania. Ta część

opinii rzecznika generalnego nie została omówiona w wyroku, w którym TSUE orzekł w tej sprawie (wyrok z dnia 2 marca 2023 r., Norra Stockholm Bygg, C-268/21, EU:C:2023:145), w związku z czym nie jest jasne, jakie jest stanowisko Trybunału w odniesieniu do poruszonych kwestii, które mają jednak zasadnicze znaczenie w niniejszej sprawie. Wpływ, jaki RODO wywiera na wszystkie gałęzie prawa – z uwagi na pogodzenie potwierdzonego w nim prawa do ochrony danych osobowych osób fizycznych z uregulowaniami prawnymi ustanowionymi w celu zapewnienia jawności i dostępności poszczególnych czynności osób, w tym działalności handlowej – wymaga bardzo starannej interpretacji każdego z jego przepisów w sposób spójny i wiążący dla wszystkich stosujących RODO organów krajowych.

- 21 Tutejszy sąd rozpatruje spór jako instancja, której orzeczenie nie podlega zaskarżeniu, w związku z czym jest zdania, że w przypadku niejasności i trudności w zakresie wykładni właściwych przepisów prawa Unii jest zobowiązany do skorzystania z mechanizmu współpracy i zwrócenia się do Trybunału z pytaniami prejudycjalnymi w celu uniknięcia niewłaściwego stosowania przepisów prawa Unii i sprzecznego orzecznictwa.

DOKUMENT ROZDROŻNIONY